

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

TITLUL I

Dispoziții generale

Legalitatea executării pedepselor

Art. 1. – Executarea pedepselor se realizează în conformitate cu dispozițiile Codului penal, ale Codului de procedură penală și ale prezentei legi.

Temeiul executării pedepselor

Art. 2. – Pedepsele se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești definitive de condamnare.

Respectarea demnității umane

Art. 3. – Pedepsele se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

Interzicerea supunerii la tortură, tratamente inumane sau

Art. 4. – (1) Se interzice supunerea oricărei persoane aflate în executarea unei pedepse la

**degradante ori la alte
rele tratamente**

tortură, la tratamente inumane sau degradante ori la alte rele tratamente.

(2) Încălcarea prevederilor alin.(1) se pedepsește potrivit legii penale.

**Interzicerea
discriminării în
executarea pedepselor**

Art. 5. – (1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de orientare sexuală, de opinie, de apartenență politică, de avere, de origine socială sau alte temeuri.

(2) Încălcarea prevederilor alin.(1) se pedepsește potrivit legii penale.

**Judecătorul delegat
pentru executarea
pedepselor**

Art. 6. – (1) Executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor.

(2) În cadrul fiecărei judecătoria, unul sau mai mulți judecători sunt desemnați anual, de către președintele curții de apel, ca judecător delegat pentru executarea pedepselor.

(3) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor și exercită atribuțiile stabilite prin lege.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în circumscripția căreia funcționează un penitenciar supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea pedepselor privative de libertate în penitenciar, stabilește măsurile de personalizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate prevăzute în prezenta lege, controlează condițiile în care aceste măsuri sunt aplicate și exercită alte atribuții stabilite prin lege.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în circumscripția

căreia funcționează un centru de reținere și arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea măsurilor preventive privative de libertate în aceste centre și exercită alte atribuții stabilite prin lege.

(6) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în circumscripția căreia funcționează un penitenciar, un centru de reținere și arestare preventivă sau un centru de arestare preventivă soluționează plângerile formulate de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate sau de persoanele arestate preventiv, împotriva măsurilor luate de administrația locurilor de deținere privitoare la exercitarea drepturilor și la sancțiunile disciplinare.

TITLUL II

Executarea pedepselor principale neprivative de libertate

CAPITOLUL I

Executarea muncii în folosul comunității

Secțiunea 1

Organizarea executării muncii în folosul comunității

Stabilirea activităților în folosul comunității

Art. 7. – (1) Munca în folosul comunității se execută în domeniul serviciilor publice gestionate de autoritățile administrației publice locale, în cadrul instituțiilor publice la nivel local sau în cadrul asociațiilor și fundațiilor, abilitate în acest scop de instanța de judecată potrivit art.8.

(2) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor stabilește anual lista activităților în folosul comunității care pot fi executate în circumscripția în care își exercită competența teritorială, pe baza comunicărilor efectuate de

autoritățile administrației publice locale și instituțiile publice la nivel local, precum și a cererilor formulate de asociațiile și fundațiile abilitate.

(3) Lista activităților în folosul comunității cuprinde:

a) natura activităților care pot fi executate în domeniul fiecărui serviciu public gestionat de autoritățile administrației publice locale, în cadrul fiecărei instituții publice la nivel local, precum și în cadrul fiecărei asociații și fundații abilitate;

b) numărul de persoane care pot executa munca în folosul comunității în domeniul fiecărui serviciu public gestionat de autoritățile administrației publice locale, în cadrul fiecărei instituții publice la nivel local, precum și în cadrul fiecărei asociații și fundații abilitate;

c) numele, prenumele și funcția persoanei desemnate pentru organizarea muncii în folosul comunității de fiecare autoritate a administrației publice locale, de fiecare instituție publică la nivel local, de fiecare asociație și fundație abilitată.

(4) Dacă serviciul public în cadrul căruia persoana condamnată execută munca în folosul comunității este concesionat unei societăți comerciale cu capital integral sau parțial privat, contravaloarea prestațiilor efectuate se virează la bugetul unității administrativ-teritoriale în circumscripția căreia se execută munca în folosul comunității.

**Procedura de abilitare
a asociațiilor și
fundațiilor**

Art. 8. – (1) Abilitarea asociațiilor și fundațiilor se acordă de instanța de judecată în circumscripția căreia asociația sau fundația are sediul, la cerere, pe baza raportului judecătorului delegat pentru executarea pedepselor și a următoarelor documente care se

anexează la cererea de abilitare:

a) o copie după încheierea privind înscrierea asociației sau a fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor;

b) o copie după actul constitutiv și statutul asociației sau al fundației;

c) bilanțul și bugetul de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani;

d) un raport privind natura activităților în folosul comunității care urmează să fie organizate în cadrul asociației sau al fundației și condițiile în care acestea pot fi executate.

(2) Abilitarea se acordă prin încheiere, pe o perioadă de 3 ani.

(3) Abilitarea poate fi retrasă de instanța de judecată, din oficiu sau la sesizarea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor.

**Supravegherea și
controlul executării
muncii în folosul
comunității**

Art. 9. – (1) Supravegherea și controlul executării muncii în folosul comunității se efectuează de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, direct sau prin intermediul consilierilor de reintegrare socială și supraveghere și al persoanelor împuternicite în acest scop de unitățile de poliție în a căror circumscripție se execută munca în folosul comunității.

(2) Supravegherea și controlul executării muncii în folosul comunității se realizează pe baza programului de supraveghere și control întocmit de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor.

(3) Persoanele desemnate potrivit art.7 alin.(3) lit.c) au obligația de a informa, de îndată, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor cu privire la cazurile care atrag revocarea muncii în folosul comunității potrivit Codului penal și de a-i comunica datele și

informațiile solicitate cu privire la executarea muncii în folosul comunității.

Secțiunea a 2-a

Modul de executare a pedepsei muncii în folosul comunității

Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor

Art. 10. – (1) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, de la judecătoria în circumscripția căreia persoana condamnată are domiciliul, stabilește, prin încheiere, urmare a comunicării condamnării și pe baza mandatului de executare a pedepsei muncii în folosul comunității:

a) serviciul public gestionat de o autoritate a administrației publice locale, instituția publică la nivel local, asociația sau fundația unde persoana condamnată urmează să execute munca în folosul comunității;

b) natura muncii în folosul comunității pe care persoana condamnată trebuie să o execute, ținând seama de aptitudinile, starea de sănătate și pregătirea profesională a acesteia;

c) programul de executare a muncii în folosul comunității.

(2) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor prevăzută în alin.(1) se comunică persoanei condamnate la pedeapsa muncii în folosul comunității și persoanei desemnate potrivit art.7 alin.(3) lit.c).

(3) Încheierea prevăzută în alin.(1) poate fi modificată, oricând, în timpul executării pedepsei muncii în folosul comunității, de către judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, din oficiu sau la cererea persoanei condamnate ori a persoanei desemnate potrivit art.7 alin.(3) lit.c).

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor procedează potrivit alin.(1) ca urmare a comunicării hotărârii de condamnare.

**Obligația de
prezentare a persoanei
condamnate la
pedeapsa muncii în
folosul comunității**

Art. 11. – (1) Persoana condamnată la pedeapsa muncii în folosul comunității este obligată să se prezinte la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor în termen de 3 zile de la primirea încheierii prevăzute în art.10 alin.(1).

(2) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor comunică persoanei condamnate data și ora la care aceasta trebuie să înceapă executarea muncii în folosul comunității, precum și numele și datele de identificare ale persoanei prevăzute în art.7 alin.(3) lit.c) la care persoana condamnată trebuie să se prezinte pentru începerea executării muncii în folosul comunității.

Examenul medical

Art. 12. – Înainte de a începe executarea pedepsei muncii în folosul comunității, persoana condamnată efectuează un examen medical, pentru a se stabili dacă este aptă, din punct de vedere medical, să execute munca în folosul comunității stabilită de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor și dacă nu suferă de o boală care pune în pericol sănătatea persoanelor la locul unde urmează să fie executată munca în folosul comunității.

**Durata muncii în
folosul comunității**

Art. 13. – (1) Munca în folosul comunității se execută într-un interval de cel mult 180 de zile, în cazul condamnaților majori și de cel mult 120 de zile, în cazul condamnaților minori.

(2) Programul zilnic de muncă, în zilele lucrătoare, nu poate depăși 3 ore pe zi, în cazul condamnaților majori care desfășoară o activitate remunerată sau urmează cursuri de învățământ ori de calificare profesională și 2 ore pe zi, în cazul condamnaților minori care

desfășoară o activitate remunerată sau urmează cursuri de învățământ ori de calificare profesională.

(3) Munca în folosul comunității se execută după programul zilnic al activității remunerată, al cursurilor de învățământ sau de calificare profesională ale persoanei condamnate.

(4) Programul zilnic de muncă în zilele nelucrătoare sau în cazul persoanelor care nu desfășoară o activitate remunerată ori nu urmează cursuri de învățământ sau de calificare profesională nu poate depăși 8 ore, în cazul condamnăților majori și 6 ore, în cazul condamnăților minori.

(5) Munca în folosul comunității nu poate fi executată în zilele de duminică și în zilele declarate sărbători legale.

Locul de executare a muncii în folosul comunității

Art. 14. – (1) Munca în folosul comunității se execută la serviciul public gestionat de o autoritate a administrației publice locale, instituția publică la nivel local, asociația sau fundația stabilită prin încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor.

(2) Locul de executare a muncii în folosul comunității trebuie să fie situat în circumscripția judecătoriei unde persoana condamnată are domiciliul.

(3) Dacă munca în folosul comunității nu poate fi executată în circumscripția judecătoriei unde persoana condamnată are domiciliul, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor din această circumscripție stabilește locul de executare a muncii în folosul comunității în circumscripția altei judecătorii din circumscripția tribunalului unde persoana condamnată are domiciliul, cu avizul judecătorului delegat pentru executarea pedepsei de la locul unde urmează să fie

executată munca în folosul comunității.

(4) La stabilirea locului de executare a muncii în folosul comunității, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor ține seama de distanța între domiciliul persoanei condamnate și locul de executare a muncii în folosul comunității, de distanța între locul de muncă, instituția de învățământ sau de calificare profesională a persoanei condamnate și locul de executare a muncii în folosul comunității și de posibilitățile de asigurare a transportului între aceste locuri.

Condițiile de executare a muncii în folosul comunității

Art. 15. – (1) Munca în folosul comunității se execută cu respectarea normelor de protecție a muncii.

(2) Munca în folosul comunității nu poate fi executată în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor condamnate ori pentru dezvoltarea minorilor condamnați.

Calea de atac împotriva măsurilor privitoare la condițiile de executare a muncii în folosul comunității și a încheierilor judecătorului delegat pentru executarea pedepselor

Art. 16. – (1) Împotriva măsurilor privitoare la condițiile de executare a muncii în folosul comunității, persoana condamnată poate face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, care soluționează plângerea prin încheiere, după ascultarea persoanei condamnate.

(2) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, soluționând plângerea, pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii privitoare la condițiile de executare a muncii în folosul comunității;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(3) Împotriva încheierilor judecătorului delegat pentru executarea pedepselor prevăzute în art.10 și în alin.(1) din prezentul articol persoana condamnată poate face plângere la judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de executare a muncii în folosul comunității.

(4) Plângerea prevăzută în alin.(3) se judecă potrivit art.460 alin.1 și alin.3-6 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

(5) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.

(6) Instanța, soluționând plângerea, pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și, după caz, modifică încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor prevăzută în art.10 sau dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii privitoare la condițiile de executare a muncii în folosul comunității;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(7) Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs.

**Sesizarea pentru
revocarea muncii în
folosul comunității**

Art. 17. – Dacă persoana condamnată la pedeapsa muncii în folosul comunității nu execută această pedeapsă sau, în timpul executării, are o conduită necorespunzătoare prin neîndeplinirea obligațiilor care îi revin sau prin îndeplinirea lor defectuoasă, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor sesizează, de îndată, instanța de judecată, pentru revocarea muncii în folosul comunității.

**Atestarea executării
muncii în folosul
comunității**

Art. 18. – După executarea pedepsei muncii în folosul comunității, autoritatea administrației publice locale care gestionează serviciul public,

instituția publică la nivel local, asociația sau fundația unde persoana condamnată a executat munca în folosul comunității au obligația de a comunica judecătorului delegat pentru executarea pedepselor și persoanei condamnate un document care atestă că munca în folosul comunității a fost executată.

Alte cazuri de efectuare a muncii în folosul comunității

Art. 19. – Dispozițiile prezentei secțiuni referitoare la executarea pedepsei muncii în folosul comunității se aplică în mod corespunzător în cazul înlocuirii pedepsei amenzii sub forma zilelor-amendă cu munca în folosul comunității și în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere cu obligația condamnatului de a efectua o muncă în folosul comunității.

CAPITOLUL II

Executarea pedepsei amenzii sub forma zilelor-amendă

Modul de executare a pedepsei amenzii sub forma zilelor-amendă

Art. 20. – (1) Executarea pedepsei amenzii sub forma zilelor-amendă în cazul nerespectării termenului de achitare integrală a acesteia sau a unei rate când plata amenzii a fost eşalonată se face potrivit dispozițiilor privind executarea silită a creanțelor bugetare.

(2) Executorii bugetari au obligația să comunice instanței de executare, la data achitării integrale a amenzii, executarea acesteia și să înștiințeze instanța cu privire la orice împrejurare care împiedică executarea.

TITLUL III

Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal

Controlul executării măsurilor de

Art. 21. – (1) Controlul executării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor prevăzute în

supraveghere și a obligațiilor dispuse potrivit Codului penal

Codul penal, care pot fi dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, al suspendării executării pedepsei sub supraveghere cu obligația condamnatului de a efectua o muncă în folosul comunității, al amânării aplicării pedepsei și al liberării condiționate, se asigură, de regulă, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor de la judecătoria în circumscripția căreia persoana condamnată are domiciliul și de consilierii de reintegrare socială și supraveghere.

(2) Pe durata suspendării executării pedepsei sub supraveghere, a suspendării executării pedepsei sub supraveghere cu obligația condamnatului de a efectua o muncă în folosul comunității, al amânării aplicării pedepsei sau al liberării condiționate, persoana condamnată sau, după caz, inculpatul poate solicita asistență și consiliere, care se acordă, potrivit legii, de consilierii de reintegrare socială și supraveghere.

Sesizarea instanței în cazul nerespectării măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță

Art. 22. – În cazul nerespectării măsurilor de supraveghere sau a obligațiilor prevăzute în Codul penal dispuse în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere sau al suspendării executării pedepsei sub supraveghere cu obligația condamnatului de a efectua o muncă în folosul comunității, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, din oficiu sau la solicitarea consilierilor de reintegrare socială și supraveghere, sesizează instanța în vederea revocării suspendării ori a prelungirii termenului de încercare cu cel mult 3 ani.

Raportul judecătorului delegat pentru

Art. 23. – În cazul amânării aplicării pedepsei, la data fixată de instanță, judecătorul

executarea pedepselor privind respectarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse în cazul amânării aplicării pedepsei

delegat pentru executarea pedepselor și consilierii de reintegrare socială și supraveghere prezintă un raport comun cu privire la modul în care inculpatul a respectat măsurile de supraveghere și obligațiile prevăzute în Codul penal dispuse în cazul amânării aplicării pedepsei.

Măsurile de supraveghere și obligațiile dispuse față de minor

Art. 24. – Dispozițiile art.21-23 se aplică în mod corespunzător în cazul măsurilor de supraveghere și al obligațiilor dispuse față de minor în cazul suspendării condiționate a executării pedepsei, al suspendării executării pedepsei sub supraveghere și al amânării aplicării pedepsei.

TITLUL IV

Executarea pedepselor principale privative de libertate

CAPITOLUL I

Organizarea executării pedepselor privative de libertate

Penitenciarele

Art. 25. – (1) Pedeapsa principală privativă de libertate a închisorii, a închisorii stricte, a detențiunii severe și a detențiunii pe viață se execută în locuri anume destinate, denumite *penitenciare*.

(2) Penitenciarele se înființează prin hotărâre a Guvernului, au personalitate juridică și sunt în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Organizarea și funcționarea penitenciarelor se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina de Internet a Ministerului Justiției și a Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(4) În cadrul penitenciarelor se pot înființa,

prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, secții interioare sau exterioare ale penitenciarelor, în raport cu regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, categoriile de persoane condamnate și nevoile speciale de protecție ale anumitor categorii de persoane condamnate.

Penitenciarele speciale

Art. 26. – (1) Pentru anumite categorii de persoane condamnate la pedepse privative de libertate se pot înființa penitenciare speciale, în condițiile art.25 alin.(2).

(2) Penitenciarele speciale sunt:

- a) penitenciare pentru minori;
- b) penitenciare pentru femei;
- c) penitenciare-spital.

Secțiile speciale de arestare preventivă

Art. 27. – (1) În cadrul penitenciarelor se pot înființa secții speciale de arestare preventivă, prin decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În secțiile speciale de arestare preventivă din penitenciare pot fi deținute numai persoanele condamnate printr-o hotărâre definitivă la o pedeapsă privativă de libertate, care sunt cercetate în stare de arest în altă cauză, precum și arestații preventiv aflați în curs de judecată.

Comisia pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 28. – În fiecare penitenciar se constituie o comisie pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, alcătuită din: conducătorul penitenciarului, adjunctul acestuia responsabil cu aplicarea regimului de detenție, medicul penitenciarului, un consilier de reintegrare socială și supraveghere, un reprezentant al compartimentului socio-educativ și al

**Administrația
Națională a
Penitenciarelor**

compartimentului de siguranță a deținerii.

Art. 29. – (1) Administrația Națională a Penitenciarelor este instituția publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Justiției, având ca scop coordonarea activității penitenciarelor.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(3) Conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor este asigurată de un director general, numit prin ordin al ministrului justiției.

(4) Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor are calitatea de ordonator secundar de credite.

(5) Finanțarea Administrației Naționale a Penitenciarelor se asigură din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

**Siguranța
penitenciarelor**

Art. 30. – (1) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor, precum și măsurile de pază, supraveghere și escortare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

(2) Măsurile necesare pentru siguranța penitenciarelor se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(3) Penitenciarele trebuie să dispună de amenajările, dispozitivele, personalul și mijloacele necesare pentru supravegherea și controlul perimetrelor, al spațiilor interioare și al căilor de acces, precum și de armamentul și muniția necesare.

(4) În cazul manifestărilor care tulbură ordinea și liniștea publică din cadrul penitenciarelor sau pun în pericol viața ori integritatea corporală a persoanelor sau securitatea bunurilor și care depășesc

posibilitățile de intervenție ale Administrației Naționale a Penitenciarelor, poate fi solicitat sprijinul Ministerului Administrației și Internelor.

Protecția martorilor care execută pedepse privative de libertate

Art. 31. – Administrația Națională a Penitenciarelor și administrația penitenciarului au obligația de a asigura, în condițiile legii, protecția și asistența martorului aflat în stare de pericol și ale martorului protejat care execută o pedeapsă privativă de libertate.

CAPITOLUL II

Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

Dispoziții generale privind regimurile de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 32. – (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate cuprind ansamblul de reguli care stau la baza executării pedepselor privative de libertate.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemul progresiv, persoanele condamnate având posibilitatea, în condițiile prevăzute de prezenta lege, să treacă dintr-un regim în altul.

(3) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate trebuie să asigure respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor private de libertate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnată.

Felurile regimurilor de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 33. – (1) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt:

- a) regimul de maximă siguranță;
- b) regimul închis;
- c) regimul semideschis;
- d) regimul deschis.

(2) Regimurile de executare a pedepselor privative de libertate se diferențiază în raport cu gradul de limitare a libertății de mișcare a persoanelor condamnate, modul de desfășurare a activităților și condițiile de detenție.

Regimul de maximă siguranță

Art. 34. – (1) Regimul de maximă siguranță se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață și persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii severe.

(2) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim de maximă siguranță sunt supuse unor măsuri stricte de pază, supraveghere și escortare, sunt cazate, de regulă, individual, prestează muncă și desfășoară activitățile socio-educative în grupuri mici, în spații anume stabilite în interiorul penitenciarului, sub supraveghere continuă.

(3) Pe durata executării pedepsei în regim de maximă siguranță, persoanele condamnate poartă costum penitenciar distinct.

Regimul închis

Art. 35. – (1) Regimul închis se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii stricte mai mare de 5 ani.

(2) Regimul închis se poate aplica și persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii pe viață după executarea efectivă a cel puțin 12 ani de detenție în regim de maximă siguranță, precum și persoanelor condamnate la pedeapsa detențiunii severe, după executarea efectivă a cel puțin o treime de detenție în regim de maximă siguranță.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis sunt cazate, de regulă, în comun, prestează munca și desfășoară activități socio-educative în grupuri, în

interiorul penitenciarului, sub pază și supraveghere.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim închis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub pază și supraveghere continuă, cu aprobarea conducătorului penitenciarului.

(5) Pe durata executării pedepsei în regim închis, persoanele condamnate poartă costum penitenciar distinct.

Regimul semideschis

Art. 36. – (1) Regimul semideschis se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii stricte care nu depășește 5 ani.

(2) Regimul semideschis se poate aplica și persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii stricte mai mare de 5 ani, precum și persoanelor prevăzute în art.35 alin.(2), care mai au de executat cel mult 2 ani până la realizarea fracțiunii de pedeapsă prevăzute în Codul penal pentru liberare condiționată.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sunt cazate în comun, se pot deplasa neînsoțite în interiorul penitenciarului, prestează munca și desfășoară activitățile socio-educative, sub supraveghere, în grupuri, în spații din interiorul penitenciarului care rămân deschise în timpul zilei.

(4) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis pot presta munca și în afara penitenciarului, sub supraveghere.

(5) Pe durata executării pedepsei în regim semideschis, persoanele condamnate poartă costum penitenciar distinct.

Regimul deschis

Art. 37. – (1) Regimul deschis se aplică persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii.

(2) Regimul deschis se poate aplica persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite în timpul minorității, precum și persoanelor condamnate care mai au de executat cel mult un an până la realizarea fracțiunii de pedeapsă prevăzute în Codul penal pentru liberarea condiționată.

(3) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim deschis pot presta munca și pot desfășura activitățile socio-educative în afara penitenciarului, sub supraveghere.

(4) Pe durata executării pedepsei în regim deschis, persoanele condamnate poartă costum civil.

Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 38. – (1) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se dispune de judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, la cererea persoanei condamnate sau la sesizarea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor, ținând seama de raportul comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) Schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se poate dispune, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) persoana condamnată a executat efectiv partea din pedeapsă prevăzută în art.35 alin.(2) sau, după caz, mai are de executat partea din pedeapsă prevăzută în art.36 alin.(2) ori în art.37 alin.(2) până la realizarea fracțiunii de pedeapsă prevăzute în Codul penal pentru liberarea condiționată sau a comis acte ori fapte care o fac incompatibilă cu regimul de executare a pedepselor privative de libertate închis, semideschis și deschis;

b) raportul comisiei prevăzute în alin.(1) constată că buna conduită a persoanei condamnate permite schimbarea regimului în care aceasta execută pedeapsa privativă de libertate, persoana condamnată a făcut eforturi serioase pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activității socio-educative, al instruirii școlare și al formării profesionale ori că prin conduita sa afectează grav conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia, fiind necesară schimbarea regimului;

c) persoana condamnată a comis abateri disciplinare grave, constând în acte sau fapte care afectează conviețuirea normală în penitenciar sau siguranța acestuia și o fac incompatibilă cu regimul de executare a pedepselor privative de libertate închis, semideschis și deschis.

(3) Regimul stabilit pentru situația prevăzută la alin.(2) lit.c) nu poate fi mai sever decât cel hotărât inițial de către instanța de judecată prin pronunțarea pedepsei privative de libertate.

(4) Instanța dispune cu privire la schimbarea regimului de executare a pedepselor, după ascultarea persoanei condamnate.

(5) Dispozițiile art.460 alin.1 și alin.3-6 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(6) Când instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea poate fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de un an.

(7) Hotărârea instanței poate fi atacată cu recurs.

Personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 39. – (1) Personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se stabilește de comisia pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, în funcție de infracțiunea săvârșită, durata pedepsei aplicate, starea de recidivă, conduita, personalitatea, vârsta, starea de sănătate și posibilitățile de reintegrare socială ale persoanei condamnate.

(2) Persoana condamnată este inclusă, ținând seama de criteriile prevăzute în alin.(1), în programe care urmăresc, în principal:

a) desfășurarea de activități socio-educative, acordarea de asistență și consiliere psihologică, acordarea de consiliere și asistență în vederea ocupării unui loc de muncă sau al desfășurării unei activități profesionale după punerea în libertate;

b) instruirea școlară;

c) formarea profesională.

(3) Programele prevăzute în alin.(2) sunt realizate de compartimentele socio-educative ale penitenciarelor, cu participarea consilierilor de reintegrare socială și supraveghere, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(4) Pentru fiecare persoană condamnată se întocmește un plan de evaluare și intervenție socio-educativă, de către compartimentul cu atribuții în acest domeniu din cadrul penitenciarului.

Personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate în cazul minorilor

Art. 40. – (1) Minorii aflați în executarea unei pedepse privative de libertate sunt incluși, pe durata executării pedepsei, în programe speciale de asistență, consiliere și supraveghere a minorilor, în funcție de vârsta și

personalitatea fiecăruia.

(2) Programele speciale prevăzute în alin.(1) sunt realizate de compartimentele socio-educative ale penitenciarelor, cu participarea consilierilor de reintegrare socială și supraveghere, a voluntarilor, a asociațiilor și fundațiilor, precum și a altor reprezentanți ai societății civile.

(3) Dispozițiile art.39 se aplică în mod corespunzător în cazul persoanelor condamnate prevăzute în alin.(1).

CAPITOLUL III

Condițiile de detenție

Primirea persoanelor condamnate

Art. 41. – (1) Primirea în penitenciar a persoanelor condamnate se face pe baza mandatului de executare a pedepsei privative de libertate, după ce li se stabilește identitatea.

(2) Persoanele condamnate sunt primite cu dosarele individuale întocmite de organele de executare a mandatului de executare a pedepselor privative de libertate.

(3) Primirea persoanelor condamnate se face în spații special amenajate, femeile fiind separate de bărbați, iar minorii fiind separați de majori.

(4) Imediat după primire, persoanele condamnate i se permite să comunice familiei, avocatului sau altei persoane locul unde este deținută și schimbarea acestuia.

(5) Comunicarea prevăzută în alin.(4) se face în scris sau telefonic, în mod gratuit.

Locul de executare a pedepselor privative de libertate

Art. 42. – (1) Executarea pedepsei închisorii se face în penitenciare anume destinate sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare

(2) Executarea pedepsei închisorii stricte se face în penitenciare anume destinate.

(3) Detențiunea pe viață și detențiunea severă se execută în penitenciare anume destinate sau în secții speciale ale celorlalte penitenciare.

**Transferarea
persoanelor
condamnate**

Art. 43. – (1) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, ca urmare a schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau pentru alte motive întemeiate, se dispune, la propunerea comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate sau la cererea persoanei condamnate, cu avizul comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Transferarea persoanelor condamnate în alt penitenciar, dacă este necesară activității unui organ judiciar, se dispune de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, la solicitarea organului judiciar.

**Modul de executare a
pedepselor privative
de libertate**

Art. 44. – (1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații bărbați.

(2) Minorii condamnați la pedepse privative de libertate execută pedeapsa separat de condamnații majori sau în locuri de deținere speciale.

**Cazarea persoanelor
condamnate**

Art. 45. – (1) Persoanele condamnate sunt cazate individual sau în comun.

(2) Camerele de cazare și celelalte încăperi destinate persoanelor condamnate trebuie să dispună de iluminat natural și de instalațiile necesare asigurării iluminatului artificial

corespunzător.

(3) Fiecărei persoane condamnate i se pune la dispoziție un pat.

Ținuta persoanelor condamnate

Art. 46. – (1) Persoanele condamnate poartă costum penitenciar adecvat anotimpului și activităților pe care le desfășoară. Costumul penitenciar nu poate fi degradant sau umilitor.

(2) În raport cu regimul de executare a pedepselor privative de libertate, persoanele condamnate pot purta costum civil în tot cursul zilei.

Alimentația persoanelor condamnate

Art. 47. – (1) Administrația fiecărui penitenciar asigură condiții adecvate și personalul necesar pentru prepararea, distribuirea și servirea hranei, potrivit normelor de igienă a alimentației.

(2) Normele minime obligatorii de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Refuzul de hrană

Art. 48. – (1) În situația în care o persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate refuză să primească hrana, conducătorul penitenciarului are obligația să o audieze de îndată și să îi solicite o declarație scrisă, pentru a cunoaște motivele care au determinat luarea acestei hotărâri și pentru a stabili primele măsuri pentru rezolvarea situației.

(2) Ieșirea din refuzul de hrană se consemnează într-o declarație scrisă.

(3) Declarațiile prevăzute în alin.(1) și (2) se înaintează judecătorului delegat pentru executarea pedepselor, care audiază persoana condamnată.

(4) Conducătorul penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, care refuză să primească hrana, să fie separată de celelalte persoane condamnate, sub supravegherea

permanentă a medicului, care asigură persoanei condamnate asistența medicală corespunzătoare astfel încât viața acestuia să nu fie pusă în pericol.

**Imobilizarea
persoanelor
condamnate**

Art. 49. – Persoanele condamnate pot fi temporar imobilizate cu mijloacele din dotare:

a) din considerente de ordin medical, la propunerea motivată a medicului de specialitate;

b) pentru a întrerupe acțiunile de vătămare corporală a altei persoane sau a sa ori de distrugere a unor bunuri;

c) pentru prevenirea evadării în timpul transferului, în cazuri temeinic justificate.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate

**Exercitarea
drepturilor
persoanelor
condamnate la pedepse
privative de libertate**

Art. 50. – (1) Exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngrădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de prezenta lege, de Codul de procedură penală și de alte legi.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor, soluționând plângerea, pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea,

revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(5) Împotriva hotărârii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor, persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii.

**Asigurarea respectării
drepturilor
persoanelor aflate în
executarea pedepselor
privative de libertate**

Art. 51. – (1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor.

(2) Reprezentanții organizațiilor neguvernamentale care își desfășoară activități în domeniul protecției drepturilor omului pot vizita penitenciarele și pot lua contact cu persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, cu acordul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(3) Întrevederile dintre reprezentanții organizațiilor neguvernamentale prevăzute în alin.(2) și persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se desfășoară în condiții de confidențialitate, sub supraveghere vizuală.

**Libertatea conștiinței
și libertatea
credințelor religioase**

Art. 52. – (1) Libertatea gândirii și a opiniilor, precum și libertatea credințelor religioase ale persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate nu pot fi îngrădite.

(2) Persoanele condamnate au dreptul la libertatea credințelor religioase, fără a aduce atingere libertății credințelor religioase a

celorlalte persoane condamnate.

(3) Persoanele condamnate pot participa, pe baza liberului consimțământ, la servicii sau întruniri religioase organizate în penitenciare și pot procura și deține publicații cu caracter religios, precum și obiecte de cult.

Dreptul la informație

Art. 53. – (1) Dreptul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate de a avea acces la informațiile de interes public nu poate fi îngrădit.

(2) Accesul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate la informațiile de interes public se realizează în condițiile legii.

(3) Administrația Națională a Penitenciarelor are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aplicării dispozițiilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Dreptul persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate la informații de interes public se realizează și prin publicații, emisiuni radiofonice și televizate sau orice alte mijloace autorizate de către administrația penitenciarului.

Măsuri pentru asigurarea accesului la dispozițiile legale și documentele privind executarea pedepselor privative de libertate

Art. 54. – (1) Dispozițiile Codului penal referitoare la executarea pedepselor privative de libertate, ale prezentei legi și ale Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public și ale Hotărârii Guvernului nr.123/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, precum și dispozițiile ordinelor emise în temeiul prezentei legi și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului sunt aduse la cunoștința

persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate sau sunt puse la dispoziția acestora, în limba română sau în limba pe care o înțeleg, imediat după primirea în penitenciar.

(2) Textele dispozițiilor legale la care se face referire în alin.(1) se pun la dispoziția persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, în penitenciare, în locuri accesibile.

(3) În cazul persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate care au deficiențe de comunicare, aducerea la cunoștință a dispozițiilor legale la care se face referire în alin.(1) se realizează prin folosirea unor modalități care să permită înțelegerea acestora.

(4) Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor alin.(1) și (3) se consemnează într-un proces-verbal.

Dreptul de petiționare

Art. 55. – (1) Dreptul de petiționare al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Forma și conținutul petiției nu pot fi modificate decât de persoana aflată în executarea pedepsei privative de libertate.

(3) Petițiile și răspunsul la acestea au caracter confidențial și nu pot fi deschise sau reținute.

(4) În sensul prezentei legi, termenul *petiție* include orice cerere sau sesizare adresată autorităților publice, instituțiilor publice, organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România.

Dreptul la corespondență

Art. 56. – (1) Dreptul la corespondență al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Forma și conținutul corespondenței nu pot fi modificate decât de persoana aflată în

executarea pedepsei privative de libertate.

(3) Corespondența are caracter confidențial și nu poate fi deschisă sau reținută, decât în limitele și condițiile prevăzute de lege.

(4) În scopul prevenirii introducerii în penitenciar, prin intermediul corespondenței, a drogurilor, substanțelor toxice, explozibililor sau a altor asemenea obiecte a căror deținere este interzisă, corespondența poate fi deschisă, fără a fi citită, în prezența persoanei condamnate.

(5) Corespondența poate fi deschisă și reținută, dacă există indicii temeinice cu privire la săvârșirea unei infracțiuni. Persoana aflată în executarea pedepsei privative de libertate este înștiințată, în scris, de îndată, cu privire la luarea acestor măsuri, iar corespondența reținută se clasează într-un dosar special, care se păstrează de administrația penitenciarului.

(6) Deschiderea și reținerea corespondenței, potrivit dispozițiilor alin.(5), se pot face numai pe baza dispoziției emise, în scris și motivat, de către conducătorul penitenciarului.

(7) Dispozițiile alin.(4) și (5) nu se aplică în cazul corespondenței cu apărătorul sau cu organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea în domeniul protecției drepturilor omului.

Măsuri pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență

Art. 57. – (1) Pentru asigurarea exercitării dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, conducătorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de cutii poștale în interiorul penitenciarului.

(2) Petițiile și corespondența sunt colectate de către personalul furnizorului de servicii poștale, căruia i se asigură accesul în interiorul penitenciarului.

(3) Personalul furnizorului de servicii poștale este însoțit în interiorul penitenciarului de o persoană anume desemnată de conducătorul penitenciarului.

(4) Răspunsul la petiții și corespondența adresată persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate se predă, de îndată, destinatarului, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate. În cazul în care aceste persoane nu dispun de mijloacele bănești necesare, cheltuielile pentru exercitarea dreptului de petiționare prin cereri și sesizări adresate organelor judiciare, instanțelor sau organizațiilor internaționale a căror competență este acceptată ori recunoscută de România și cele pentru exercitarea dreptului la corespondență cu familia și cu apărătorul sunt suportate de către administrația penitenciarului.

Dreptul la convorbiri telefonice

Art. 58. – (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul să efectueze convorbiri telefonice, de la telefoanele publice cu cartelă, instalate în penitenciare. Convorbirile telefonice au caracter confidențial.

(2) Pentru asigurarea exercitării dreptului la convorbiri telefonice, conducătorul penitenciarului are obligația de a lua măsurile necesare pentru instalarea de telefoane publice cu cartelă în interiorul penitenciarului.

(3) Numărul, periodicitatea și durata convorbirilor telefonice care pot fi efectuate de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate se stabilesc de către

administrația penitenciarului, în funcție de numărul persoanelor deținute și al posturilor telefonice publice instalate.

(4) Cheltuielile ocazionate de efectuarea convorbirilor telefonice sunt suportate de către persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate.

Dreptul de a primi vizite

Art. 59. – (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi vizite, în spații special amenajate, sub supravegherea vizuală a personalului administrației penitenciarului.

(2) Persoanele aflate în vizită sunt supuse controlului specific.

(3) Durata și periodicitatea vizitelor se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi, oricând, în condiții de confidențialitate, vizite ale apărătorului.

Dreptul de a primi bunuri

Art. 60. – (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul de a primi bunuri.

(2) Numărul și greutatea pachetelor care pot fi primite de persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate, precum și bunurile care pot fi primite, păstrate și folosite de aceste persoane se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate pot primi sume de bani, care se consemnează în fișa contabilă nominală.

(4) Cotele din sumele de bani cuvenite persoanelor aflate în executarea pedepselor

privative de libertate pentru munca prestată, sumele primite de la persoane fizice sau juridice în timpul executării pedepsei și sumele aflate asupra lor la primirea în penitenciar pot fi folosite pentru exercitarea dreptului de petiționare, a dreptului la corespondență și a dreptului la convorbiri telefonice, pentru efectuarea examenului medical prevăzut în art.62 alin. (4), pentru cumpărarea de bunuri, sprijinirea familiei sau alte asemenea scopuri, pentru repararea pagubelor cauzate bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului și pentru plata transportului până la domiciliu la punerea în libertate.

Dreptul la asistență medicală

Art. 61. – (1) Dreptul la asistență medicală al persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate este garantat.

(2) Asistența medicală în penitenciare se asigură ori de câte ori este necesar sau la cerere, cu personal calificat, în mod gratuit, potrivit legii.

(3) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate beneficiază în mod gratuit de tratament medical și de medicamente.

Examenul medical

Art. 62. – (1) Examenul medical al persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează la primirea în penitenciare și, în timpul executării pedepsei, în mod periodic.

(2) Examenul medical se realizează în condiții de confidențialitate.

(3) Medicul care efectuează examenul medical are obligația de a sesiza procurorul în cazul în care constată că persoana condamnată a fost supusă la tortură, tratamente inumane sau

degradante ori la alte rele tratamente, precum și obligația de a consemna în fișa medicală cele constatate și declarațiile persoanei condamnate în legătură cu acestea.

(4) În cazurile prevăzute în alin.(3), persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate are dreptul de a cere să fie examinată, la locul de deținere, de un medic din afara sistemului penitenciar, desemnat de aceasta sau de un medic legist. Constatările medicului din afara sistemului penitenciar se consemnează în fișa medicală a persoanei condamnate, iar certificatul medico-legal se anexează la fișa medicală, după ce persoana condamnată a luat cunoștință de conținutul său, sub semnătură.

(5) Cheltuielile ocazionate de examenul medical prevăzut în alin.(4) se suportă de către solicitant.

Asistența medicală în cazuri speciale

Art. 63. – (1) Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate beneficiază de asistență medicală prenatală și postnatală, luându-se măsuri pentru ca nașterea să aibă loc în afara penitenciarului. Administrația penitenciarului ia măsuri pentru ca persoana condamnată, la solicitarea acesteia, să își poată îngriji copilul până la vârsta de 12 luni.

(2) La împlinirea vârstei de 12 luni sau anterior, copilul poate fi dat în îngrijire, cu acordul mamei, familiei sau persoanei indicate de aceasta.

(3) În cazul în care copilul nu poate fi dat în îngrijirea familiei sau persoanei indicate de mamă, copilul poate fi încredințat pe toată durata de detenție a mamei, cu acordul acesteia, unei instituții specializate, cu înștiințarea autorităților competente pentru protecția

**Dreptul la asistență
diplomatică**

copilului.

Art. 64. – (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care au altă cetățenie decât cea română au dreptul de a se adresa reprezentanțelor diplomatice sau consulare în România ale statului ai cărui cetățeni sunt și de a fi vizitați de funcționarii acestor reprezentanțe diplomatice sau consulare.

(2) Administrația penitenciarului are obligația să coopereze cu instituțiile prevăzute în alin.(1) pentru realizarea asistenței diplomatice a persoanelor condamnate.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, cu statut de refugiați sau apatrizi, precum și persoanele condamnate care au altă cetățenie decât cea română, al căror stat nu este reprezentat diplomatic sau consular în România, pot solicita administrației penitenciarului să contacteze autoritatea internă sau internațională competentă și pot fi vizitați de reprezentanții acesteia.

**Dreptul la încheierea
unei căsătorii**

Art. 65. – (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate au dreptul la încheierea unei căsătorii în penitenciar, în condițiile legii.

(2) Administrația penitenciarului are obligația de a asigura condițiile necesare încheierii căsătoriei.

(3) După încheierea căsătoriei soții pot rămâne în penitenciar, într-o cameră separată, timp de 48 de ore, cu acordul conducătorului penitenciarului.

(4) În certificatul de căsătorie, la locul încheierii căsătoriei se înscrie localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul.

(5) Persoanele condamnate care execută pedeapsa în regim semideschis sau deschis pot

încheia căsătoria în localitatea în care domiciliază sau în localitatea în a cărei rază teritorială este situat penitenciarul, cu acordul conducătorului penitenciarului și pot primi în acest scop o învoire de până la 5 zile.

**Obligațiile
persoanelor
condaminate**

Art. 66. – (1) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după aducerea lor la cunoștință potrivit art.54;

b) să respecte regulile de igienă colectivă și individuală;

c) să se supună percheziției corporale ori de câte ori această măsură este necesară;

d) să întrețină în mod corespunzător bunurile încredințate de administrația penitenciarului și bunurile din dotarea unităților unde prestează munca.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate răspund civil, material, disciplinar sau penal, după caz, pentru faptele săvârșite în timpul executării pedepselor privative de libertate, potrivit legii.

**Drepturile și obligațiile
persoanelor internate
în centrele de
reeducare**

Art. 67. - Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător persoanelor internate în centrele de reeducare.

CAPITOLUL V

Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

**Dispoziții generale
privind munca**

Art. 68. – (1) Munca prestată de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

prestată

este remunerată, cu excepția activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului sau desfășurate în folosul comunității.

(2) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate care sunt apte de a munci, cu acordul lor, pot presta o muncă în raport cu calificarea și aptitudinile lor, precum și activități necalificate.

(3) Dispozițiile legale referitoare la protecția muncii se aplică în mod corespunzător.

(4) Persoana condamnată care, în timpul executării pedepsei a devenit incapabilă de muncă în urma unui accident sau a unei boli profesionale, beneficiază de pensie de invaliditate în condițiile legii.

(5) Diplomele, certificatele sau orice alte documente care atestă însușirea unei meserii, calificarea sau recalificarea profesională în cursul executării pedepsei sunt recunoscute, în condițiile legii, de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei sau de Ministerul Educației și Cercetării.

Munca prestată în cazuri speciale

Art. 69. – Femeile condamnate la pedepse privative de libertate care sunt însărcinate, cele care au născut în perioada detenției și au în îngrijire copii în vârstă de până la 12 luni, precum și minorii condamnați la pedepse privative de libertate nu pot presta munca în timpul nopții sau în locuri vătămătoare, periculoase ori care prezintă un grad de risc pentru sănătatea sau integritatea persoanelor condamnate ori pentru dezvoltarea minorilor condamnați.

Durata muncii prestate

Art.70.- (1) Durata muncii prestate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate este de 8 ore pe zi și nu mai mult de 40 de ore pe săptămână.

(2) Pentru persoanele prevăzute în art.69, durata zilei de muncă nu poate depăși 6 ore pe zi și 30 de ore pe săptămână.

(3) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate, pe baza acordului scris al acestora, pot presta munca în program de 10 ore pe zi și nu mai mult de 50 de ore pe săptămână, acordându-li-se drepturile bănești convenite pentru acest program de muncă.

(4) Munca în timpul nopții poate fi prestată cu acordul scris al persoanelor condamnate, dar nu mai mult de 7 ore pe noapte și 35 de ore pe săptămână.

(5) Persoanele condamnate beneficiază de cel puțin o zi pe săptămână pentru odihnă.

Regimul de prestare a muncii

Art. 71. – (1) Munca persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate în penitenciar se realizează:

a) în regim de prestări servicii pentru agenții economici, persoane fizice sau persoane juridice, în interiorul sau exteriorul penitenciarului;

b) în regie proprie;

c) în interesul penitenciarului, pentru activități cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului;

d) în folosul comunității.

(2) Administrația penitenciarului poate încheia contracte de prestări servicii cu agenți economici, persoane fizice sau persoane juridice, interesați în folosirea la muncă a persoanelor condamnate.

Plata muncii prestate

Art.72.- (1) Veniturile realizate de persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pentru munca prestată nu constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează

impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice.

(2) Veniturile realizate de persoanele condamnate din munca prestată sunt la nivelul salariilor din sectorul bugetar pentru aceeași activitate, în raport cu programul de muncă și cu complexitatea lucrărilor efectuate.

(3) Veniturile realizate nu pot fi mai mici decât salariul minim pe economie, în raport cu programul de muncă.

Repartizarea veniturilor

Art. 73. – (1) Veniturile prevăzute în art.72 se încasează de către administrația penitenciarului în care persoana condamnată execută pedeapsa privativă de libertate și se repartizează după cum urmează:

a) 30% din venit revine persoanei condamnate, care poate folosi pe durata executării pedepsei 90% din acesta, iar 10% se consemnează pe numele său, urmând să fie încasat, împreună cu eventuala dobândă aferentă, în momentul punerii în libertate;

b) 70% din venit revine Administrației Naționale a Penitenciarelor, constituind venituri proprii care se încasează, se contabilizează și se utilizează potrivit dispozițiilor legale privind finanțele publice.

(2) În cazul în care persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate a fost obligată la plata de despăgubiri civile, care nu au fost achitate până la data primirii în penitenciar, o cotă de 50% din procentul prevăzut la alin.(1) lit.a) se utilizează pentru repararea prejudiciului cauzat părții civile.

Recuperarea pagubelor

Art.74.- (1) Persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate răspund pentru prejudiciile cauzate din vina lor la locul de detenție sau la locul de muncă.

(2) Prejudiciul cauzat la locul de detenție se repară pe baza ordinului de imputare emis de către conducătorul penitenciarului. Ordinul constituie titlu executoriu.

(3) Împotriva ordinului de imputare, persoana condamnată poate face contestație, în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia, la judecătoria în circumscripția căreia este situat penitenciarul.

(4) Persoanele condamnate nu răspund pentru pagubele provocate de uzul normal al bunurilor încredințate spre folosință sau pentru cele provenite din riscul normal al muncii.

CAPITOLUL VI

Activitățile socio-educative, instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate

Activitățile socio-educative

Art. 75. – (1) Activitățile socio-educative, acordarea de asistență și consiliere psihologică, acordarea de consiliere și asistență în vederea ocupării unui loc de muncă sau al desfășurării unei activități profesionale după punerea în libertate se organizează în fiecare penitenciar și au ca scop reintegrarea socială a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

(2) În fiecare penitenciar funcționează o bibliotecă. Fondul de carte este asigurat de Administrația Națională a Penitenciarelor, din venituri proprii, sponsorizări și donații.

Instruirea școlară

Art. 76. – (1) În penitenciare se organizează cursuri de școlarizare pentru ciclul primar, gimnazial și liceal.

(2) Cursurile de școlarizare a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se organizează și se desfășoară în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Cercetării

împreună cu Ministerul Justiției, cu personal didactic asigurat și salarizat de inspectoratul școlar în a cărui rază teritorială este situat penitenciarul.

(3) În diplome nu se fac mențiuni cu privire la absolvirea cursurilor în stare de deținere.

(4) Persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot urma cursuri de învățământ universitar în forma frecvență redusă.

(5) Cheltuielile legate de instruirea școlară sunt suportate de Ministerul Educației și Cercetării și Administrația Națională a Penitenciarelor, iar în cazul cursurilor de învățământ universitar, de persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

Formarea profesională

Art. 77. – (1) Formarea profesională a persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate se realizează prin cursuri de calificare și recalificare a acestora, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor.

(2) Cursurile se organizează la unitățile care funcționează în cadrul penitenciarelor sau la unități stabilite în acest scop prin acorduri încheiate între administrația penitenciarului și fiecare unitate în parte.

(3) Cheltuielile legate de formarea profesională sunt suportate de Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Administrația Națională a Penitenciarelor, persoanele condamnate sau de alte persoane fizice ori juridice.

Instruirea școlară și formarea profesională în cazul minorilor

Art. 78. – (1) Minorilor condamnați la pedepse privative de libertate li se asigură condiții pentru efectuarea studiilor și pentru

dobândirea unei calificări profesionale, în funcție de opțiunile și aptitudinile lor.

(2) Cheltuielile legate de instruirea școlară și formarea profesională a persoanelor prevăzute în alin.(1) sunt suportate de Ministerul Educației și Cercetării, de Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și de Administrația Națională a Penitenciarelor.

CAPITOLUL VII

Recompense și sancțiuni disciplinare

Secțiunea 1

Recompense

Felurile recompenselor

Art. 79. – (1) Persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, care au o bună conduită și au făcut eforturi serioase pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activității socio-educative, al instruirii școlare și al formării profesionale, li se pot acorda următoarele recompense:

- a) încredințarea unei responsabilități în cadrul activităților prevăzute în art.75;
- b) suplimentarea drepturilor la pachete și vizite;
- c) permisiunea de ieșire din penitenciar pentru o zi;
- d) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile;
- e) permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile.

(2) Recompensele prevăzute în alin.(1) lit.a)-c) pot fi acordate de către conducătorul penitenciarului, la propunerea comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, iar recompensele prevăzute la alin.(1) lit.d) și e) pot fi acordate de către directorul general al

Administrației Naționale a Penitenciarelor, la propunerea comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

**Permisiunea de ieșire
din penitenciar**

Art. 80. – (1) Permisiunea de ieșire din penitenciar poate fi acordată în condițiile art.79, în următoarele cazuri:

a) prezentarea persoanei condamnate în vederea ocupării unui loc de muncă după punerea în libertate;

b) susținerea unui examen de către persoana condamnată;

c) menținerea relațiilor de familie ale persoanei condamnate;

d) pregătirea reintegrării sociale a persoanei condamnate;

e) participarea persoanei condamnate la înhumarea unui membru de familie - soț/soție, copii, părinți - sau pentru rezolvarea altor situații grave, familiale sau de altă natură.

(2) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe durata unei zile se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim închis după ce au executat jumătate din durata executării pedepsei.

(3) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 5 zile se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim semideschis după ce au executat jumătate din durata executării pedepsei.

(4) Permisiunea de ieșire din penitenciar pe o durată de cel mult 10 zile se poate acorda persoanelor condamnate care execută pedepse privative de libertate în regim deschis.

(5) Permisiunea de ieșire din penitenciar, pentru cazurile prevăzute la alin.(1) lit.e), poate fi acordată, în mod excepțional, pe o durată de

cel mult 5 zile, tuturor persoanelor condamnate, indiferent de durata executată din pedeapsă, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de art.79 alin.(1).

Secțiunea a 2-a

Abateri și sancțiuni disciplinare

Abateri disciplinare

Art. 81. – Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) prezența în zone interzise sau la ore nepermise în anumite zone din penitenciar ori nerespectarea orei de revenire în penitenciar;

b) tulburarea în orice mod a programelor socio-educative care se derulează în penitenciar;

c) procurarea sau deținerea de bani, bunuri sau de alte valori, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) nerespectarea normelor de igienă colectivă sau individuală;

e) comunicarea cu exteriorul în alte condiții și prin alte mijloace decât cele prevăzute de lege;

f) utilizarea în alte condiții decât cele prevăzute de lege a bunurilor puse la dispoziție de administrația penitenciarului;

g) nerespectarea oricărei obligații care revine persoanei condamnate la executarea unei pedepse privative de libertate potrivit dispozițiilor prezentei legi, ale regulamentului de aplicare a dispozițiilor acesteia și ale regulamentului de ordine interioară a penitenciarului, după aducerea acestora la cunoștință potrivit art.54, dacă este de natură să aducă atingere ordinii sau siguranței penitenciarului.

(2) Răspunderea disciplinară nu exclude

răspunderea penală sau civilă a persoanelor condamnate.

(3) Pentru faptele care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni, personalul administrației penitenciare are obligația de a sesiza organele de urmărire penală. În acest caz, poate fi aplicată, în mod provizoriu, una din sancțiunile prevăzute în art.82.

Sanțiuni disciplinare

Art. 82. – (1) Sancțiunile care pot fi aplicate în cazul săvârșirii abaterilor disciplinare sunt:

- a) avertismentul;
- b) suspendarea dreptului de a participa la activități culturale, artistice și sportive, pe o perioadă de cel mult o lună;
- c) suspendarea dreptului de a presta o muncă, pe o perioadă de cel mult o lună;
- d) suspendarea dreptului de a primi bunuri pe o perioadă de cel mult 2 luni;
- e) suspendarea dreptului de a cumpăra bunuri, cu excepția celor necesare pentru igiena individuală, exercitarea dreptului de petiționare și a dreptului la corespondență, pe o perioadă de cel mult 2 luni;
- f) suspendarea dreptului de a primi vizite, pe o perioadă de cel mult 3 luni;
- g) izolarea pentru maximum 10 zile.

(2) Aplicarea sancțiunilor disciplinare nu poate îngredi dreptul la apărare, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la asistență medicală, dreptul la hrană, dreptul la lumină și dreptul la plimbarea zilnică.

(3) Limitele sancțiunilor disciplinare prevăzute la alin.(1) lit.b)-f) se reduc la jumătate în cazul minorilor.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit.d)-f) nu se aplică femeilor însărcinate sau celor care au în îngrijire copii în vârstă de până la 12 luni.

(5) Sancțiunea disciplinară prevăzută în

alin.(1) lit.g) nu poate fi aplicată minorilor, femeilor însărcinate ori femeilor care au în îngrijire copii în vârstă de până la 12 luni.

(6) Sancțiunea disciplinară prevăzută în alin.(1) lit.g) poate fi aplicată numai cu avizul medicului. Medicul penitenciarului vizitează zilnic și ori de câte ori este necesar persoanele condamnate care execută această sancțiune disciplinară.

(7) Sancțiunile cu caracter colectiv și sancțiunile corporale sunt interzise.

(8) Mijloacele de imobilizare din dotare, precum și orice mijloc degradant sau umilitor nu pot fi folosite ca sancțiune disciplinară.

Constatarea abaterilor disciplinare

Art. 83. – (1) Abaterile disciplinare se constată de către personalul administrației penitenciare și se consemnează într-un raport de incident.

(2) Raportul de incident se depune la conducătorul penitenciarului, în termen de 24 de ore de la data constatării abaterii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut în alin.(2) poate atrage luarea unei măsuri disciplinare împotriva personalului administrației penitenciare care răspunde pentru nerespectarea termenului.

Procedura disciplinară

Art. 84. – (1) Procedura disciplinară se declanșează de conducătorul penitenciarului, care sesizează comisia de disciplină.

(2) Comisia de disciplină este formată din adjunctul conducătorului penitenciarului responsabil cu aplicarea regimurilor de deținere, în calitate de președinte, șeful serviciului socio-educativ și un psiholog sau asistent social ori educator în locul de deținere, în calitate de membri.

(3) Conducătorul penitenciarului

desemnează, în termen de 5 zile, o persoană din cadrul personalului penitenciarului să efectueze cercetarea prealabilă care, în termen de 10 zile de la sesizare, prezintă comisiei de disciplină rezultatele acesteia și propunerile sale.

(4) Comisia de disciplină, după ascultarea persoanei condamnate și a oricărei alte persoane care are cunoștință despre împrejurările în care a fost săvârșită fapta, aplică, prin hotărâre scrisă, una din sancțiunile disciplinare sau, după caz, clasează dosarul de cercetare disciplinară.

(5) La stabilirea sancțiunii disciplinare se ține seama de gravitatea abaterii, de persoana condamnatului, de abaterile disciplinare săvârșite anterior, de atitudinea persoanei condamnate după săvârșirea abaterii și în timpul procedurii disciplinare.

(6) Sancțiunile disciplinare aplicate se înscriu într-un registru special, iar hotărârile comisiei de disciplină se includ în dosarul individual al persoanei condamnate.

(7) În cazul în care, în cursul procedurii disciplinare, comisia de disciplină ia cunoștință despre săvârșirea unei infracțiuni, sesizează organul de urmărire penală competent.

Plângerea împotriva hotărârii comisiei de disciplină

Art. 85. – (1) Împotriva hotărârii comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată poate face plângere în termen de 48 de ore de la comunicarea hotărârii conducătorului penitenciarului, care este obligat să o soluționeze în termen de 3 zile.

(2) Împotriva hotărârii conducătorului penitenciarului, persoana condamnată poate face plângere în termen de 48 de ore de la comunicare, la judecătorul delegat pentru

executarea pedepsei.

(3) Plângerea se soluționează în termen de 5 zile de la introducerea acesteia.

(4) Persoana condamnată este ascultată în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.

(5) Hotărârea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor este definitivă.

CAPITOLUL VIII

Liberarea condiționată

Condițiile de acordare a liberării condiționate

Art. 86. – (1) Condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama de durata din pedeapsa care mai rămâne de executat, vârsta, starea sănătății, forma de vinovăție și antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei, în condițiile Codului penal.

(2) În timpul liberării condiționate, instanța poate să-l oblige pe condamnat să se supună măsurilor de supraveghere prevăzute în Codul penal.

Partea din durata pedepsei care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate

Art. 87. – (1) Pedeapsa care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate, în vederea acordării liberării condiționate, se calculează după cum urmează:

a) în cazul în care munca este remunerată, se consideră 5 zile executate pentru 4 zile de muncă, în cazul condamnaților majori și 4 zile executate pentru 3 zile de muncă, în cazul condamnaților minori;

b) în cazul activităților cu caracter gospodăresc necesare penitenciarului, precum și în cazul celor prestate în folosul comunității se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de

muncă, în cazul condamnaților majori și 3 zile executate pentru 2 zile de muncă, în cazul condamnaților minori;

c) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art.70 alin.(3), se consideră 4 zile executate pentru 3 zile de muncă;

d) în cazul în care munca este prestată în condițiile prevăzute în art.70 alin.(4), se consideră 3 zile executate pentru 2 nopți de muncă;

e) în cazul elaborării de lucrări științifice sau invenții și inovații brevetate, se consideră 3 zile executate pentru 2 zile de muncă.

(2) Reducerea fracțiunii de pedeapsă care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate nu poate fi revocată.

Procedura de propunere a liberării condiționate

Art. 88. – (1) Liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea comisiei pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

(2) Comisia pentru personalizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, cu participarea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor, în calitate de președinte, propune liberarea condiționată ținând seama de fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care poate fi considerată ca executată pe baza muncii prestate, de conduita persoanei condamnate și de eforturile acesteia pentru reintegrarea socială, în special în cadrul activității socio-educative, al instruirii școlare și al formării profesionale, de responsabilitățile încredințate, de recompensele acordate și de sancțiunile disciplinare aplicate, de antecedentele sale

penale, precum și de posibilitățile de reintegrare socială a persoanei condamnate.

(3) Propunerea comisiei de admitere sau respingere a liberării condiționate, cuprinsă într-un proces-verbal scris și motivat, împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în raport, se înaintează judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere și se comunică persoanei condamnate.

(4) În vederea soluționării cererii de liberare condiționată a persoanei condamnate sau a propunerii formulate de comisie, instanța poate consulta dosarul individual al persoanei condamnate.

CAPITOLUL IX

Documentele întocmite de administrația penitenciarului

Dosarul individual al persoanei condamnate

Art. 89. – (1) Administrația penitenciarului completează pentru fiecare persoană condamnată care execută o pedeapsă privativă de libertate în penitenciar dosarul individual prevăzut la art.41 alin.(2).

(2) Dosarul individual al persoanei condamnate cuprinde:

- a) datele și actul de identitate ale persoanei condamnate;
- b) fotografiile din față și din profil;
- c) copie după hotărârea judecătorească de condamnare la pedeapsa privativă de libertate;
- d) mandatul de executare a pedepsei;
- e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea pedepsei;
- f) cazierul judiciar;
- g) fișa dactiloscopică;
- h) documentele întocmite în urma examenelor medicale;
- i) documentele din care rezultă îndeplinirea

obligățiilor prevăzute la art.54 alin.(1) sau (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația penitenciarului cu privire la exercitarea drepturilor persoanei condamnate la pedeapsa privativă de libertate;

k) documentele referitoare la participarea persoanei condamnate la activitățile socio-educative, la instruirea școlară și formarea profesională a acesteia;

l) documentele referitoare la acordarea recompenselor și la sancțiunile disciplinare aplicate în timpul executării pedepsei privative de libertate;

m) alte documente întocmite în timpul executării pedepsei privative de libertate care privesc regimul de executare a acesteia.

(3) Persoana condamnată la o pedeapsă privativă de libertate și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de conducătorul penitenciarului, la dosarul individual.

(4) Dosarul individual poate fi consultat, cu excepția situațiilor în care acesta este cerut de organele abilitate potrivit legii, numai cu acordul persoanei condamnate, al judecătorului delegat cu executarea pedepselor și al directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Datele cu caracter personal ale persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate sunt confidențiale, potrivit legii.

Registrele privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate

Art. 90. – Administrația fiecărui penitenciar întocmește următoarele registre privind persoanele condamnate la pedepse privative de libertate:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor condamnate, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care

persoana condamnată a fost primită în penitenciar;

b) registrul de evidență a recompenselor acordate persoanelor condamnate;

c) registrul de evidență a sancțiunilor disciplinare aplicate persoanelor condamnate;

d) registrul de evidență a liberării condiționate a persoanelor condamnate;

e) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor condamnate.

**Documente privind
decesul persoanelor
aflate în executarea
pedepselor privative
de libertate**

Art. 91. – (1) În cazul decesului unei persoane aflate în executarea unei pedepse privative de libertate, conducătorul penitenciarului înștiințează de îndată judecătorul delegat pentru executarea pedepselor și Comisia comună a Ministerului Justiției și a Ministerului Sănătății de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar, precum și familia persoanei decedate sau o persoană apropiată acesteia.

(2) Certificatul constatator al morții și procesul-verbal al Comisiei comune a Ministerului Justiției și a Ministerului Sănătății de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar sunt obligatorii.

(3) Componenta, organizarea și funcționarea Comisiei comune a Ministerului Justiției și a Ministerului Sănătății de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar se stabilesc prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății.

(4) Înhumarea persoanei decedate este efectuată de către familie, rude sau alte persoane apropiate acesteia. În absența lor sau în caz de refuz, înhumarea persoanei decedate se face de către primăria din localitatea în a cărei rază teritorială se află penitenciarul.

(5) În cazul producerii decesului persoanei

condamnat, ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale survenite în timpul executării pedepsei, urmașii acestuia beneficiază de pensie de urmaș, potrivit legii.

TITLUL V

Executarea măsurilor preventive privative de libertate

Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă

Art. 92. – (1) Reținerea și arestarea preventivă în cursul urmăririi penale se execută în centrele de reținere și de arestare preventivă, care se organizează și funcționează în subordinea Ministerului Administrației și Internelor, iar arestarea preventivă în cursul judecății se execută în centrele de arestare preventivă sau în secții speciale de arestare preventivă din penitenciare, care se organizează și funcționează în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) Centrele de reținere și arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar centrele de arestare preventivă se înființează prin ordin al ministrului justiției.

(3) Organizarea și funcționarea centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și a centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului justiției.

(4) Măsurile necesare pentru siguranța centrelor de reținere și arestare preventivă, precum și pentru siguranța centrelor de arestare preventivă se stabilesc prin regulament, aprobat prin ordin comun al ministrului administrației și internelor și al ministrului justiției.

Executarea reținerii și a arestării preventive

Art. 93. – (1) Reținerea se execută în temeiul ordonanței prin care s-a dispus

reținerea, potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(2) Arestarea preventivă se execută în temeiul mandatului de arestare, emis potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală.

(3) Primirea în centrele de reținere și arestare preventivă sau în centrele de arestare preventivă a persoanelor față de care s-au dispus aceste măsuri preventive se face pe baza ordonanței prevăzute în alin.(1) sau, după caz, a mandatului de arestare prevăzut în alin.(2), după ce li se stabilește identitatea.

(4) Centrele de reținere și arestare preventivă și centrele de arestare preventivă sunt obligate să asigure exercitarea drepturilor prevăzute în Codul de procedură penală.

(5) Dispozițiile din Titlul IV, Capitolele III-VII referitoare la condițiile de detenție, drepturile și obligațiile persoanelor condamnate, muncă și activități socio-educative, recompensare și sancțiuni disciplinare se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu contravin dispozițiilor prevăzute în prezentul titlu.

(6) Persoanele reținute sau arestate preventiv poartă costum civil.

(7) Persoanele arestate preventiv, la cererea lor, pot presta o muncă sau pot desfășura activități socio-educative, în interiorul centrelor de reținere și arestare preventivă sau a centrelor de arestare preventivă, cu avizul judecătorului delegat cu executarea pedepselor.

**Dosarul individual al
persoanei arestate
preventiv**

Art. 94. – (1) Administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă completează pentru fiecare persoană arestată preventiv dosarul individual prevăzut în art.41 alin.(2).

(2) Dosarul individual al persoanei arestate

preventiv cuprinde:

a) datele și actul de identitate ale persoanei arestate preventiv;

b) fotografiile din față și din profil;

c) copie după hotărârea prin care s-a dispus arestarea preventivă sau prelungirea arestării preventive;

d) mandatul de arestare;

e) anul, luna, ziua și ora la care a început executarea arestării preventive;

f) cazierul judiciar;

g) fișa dactiloscopică;

h) documentele întocmite în urma examenelor medicale obligatorii prevăzute la art.62;

i) documentele din care rezultă îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.54 alin.(1) sau (3);

j) documentele referitoare la măsurile luate de către administrația centrului de reținere și arestare preventivă sau a centrului de arestare preventivă cu privire la exercitarea drepturilor persoanei arestate preventiv;

k) documentele referitoare la aplicarea sancțiunilor disciplinare în timpul executării arestării preventive;

l) alte documente întocmite în timpul executării arestării preventive.

(3) Persoana arestată preventiv și apărătorul acesteia au acces, în prezența persoanei anume desemnate de conducătorul centrului de reținere și arestare preventivă sau de arestare preventivă, la dosarul individual.

(4) Instanța de judecată are acces la dosarul individual al persoanei arestate preventiv.

(5) Dosarul individual poate fi consultat, cu excepția situațiilor în care acesta este cerut de organele abilitate potrivit legii, numai cu acordul persoanei arestate preventiv și al judecătorului delegat cu executarea pedepselor.

(6) Datele cu caracter personal ale persoanelor arestate preventiv sunt confidențiale, potrivit legii.

Registrele privind persoanele reținute sau arestate preventiv

Art. 95. – Administrația fiecărui centru de reținere și arestare preventivă și a fiecărui centru de arestare preventivă întocmește următoarele registre privind persoanele reținute sau arestate preventiv:

a) registrul de evidență a primirii persoanelor reținute sau arestate preventiv, în care se consemnează anul, luna, ziua și ora la care persoana reținută sau arestată a fost primită în centru;

b) registrul de evidență a punerii în libertate a persoanelor reținute sau arestate preventiv.

TITLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Dispoziții tranzitorii

Art. 96. – În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor stabilește pentru fiecare persoană condamnată la o pedeapsă privativă de libertate regimul de executare, conform dispozițiilor Codului penal și ale prezentei legi.

Dispoziții finale

Art. 97. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la data intrării în vigoare a noului Cod penal.

(2) Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va adopta, prin hotărâre, regulamentul de aplicare a dispozițiilor acesteia.

(3) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr.23/1969 privind executarea pedepselor, republicată în Buletinul Oficial nr.62 din 2 mai 1973, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu